

Vladimiru Ibleru

čestitamo stoti rođendan

Davno je tome kad je prof. Velimir Filipović svoga 22 godine starijeg intimusa, Vladimira Iblera, prvi put pozdravio riječima: „Šta, još si živ!?! Pa, dobro, bogati, kad ti već kaniš odapeti?“ Akademik se tako iskidao od smijeha da je Filipović taj pozdrav nastavio ponavljati pri svakom njihovom susretu. A kad se Ibler zainteresirao za teorijski temelj takve ustrajnosti, prof. dr. sc. Velimir Filipović svoje je obrazloženje sveo u jednostavnu i svima razumljivu tvrdnju: „Jedan džentlmen nikad ne bi živio tak dugo!“ I uistinu, prof. Filipović se potrudio boljeg svijeta dohvatiti već u svojoj 72., a Vladimir Ibler se, evo, još nije priklonio džentlmenskim manirima pa će sutra navršiti i stotu. „Ako me prije ne dokrajče čestitari“, metodički se oprezno jučer ogradio akademik.

Čovjek bi pomislio da je stogodišnjaku vrlo teško zaželjeti išta pametno ... No u slučaju Vladimira Iblera stvari i tu stoji posve drukčije. „Želim si još tri stvari. Popet se na Hum, na svakom sam se otoku popeo na najviši vrh, na Visu nisam. I još bih jednom na Svetac... A treće, oploviti Jabuku.“ To mi je povjerio lanjskog ljeta dok smo u čamcu od 4,10 metara obilazili Pašman... „Kad razmijeniš stotku, rektor Pavić će nagovoriti Joška Božanića da ti za rođendanski poklon ispuni sve tri želje“, obećah. A evo i moje osobne želje: Ibleru Vladimiru ja želim da doživi izlazak knjige „Stoljeće Vladimira Iblera“ koju ja već petu godinu sričem. Najdublji smisao moje želje nije u tome što bi ta knjiga mogla potresti svijet, nego u tome što nijedan džentlmen knjigu o Ibleru ne bi pisao tako sporo. dčm

Vladimir Ibler, Zagreb 25.lipnja 1913